

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/103/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8812208503
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 12. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8812208503.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zlata Simkovej a členov senátu JUDr. Gabriely Világiovej a JUDr. Jany Burešovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovaným: 1/ Q. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, 2/ M. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX K. XXX, o zaplatenie 594,30 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou č. k. 4C/265/2012-49 zo dňa 19.03.2013 jednohlasne taktó

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalobcovi n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu žalobcu.

Žalovaným náhradu trov konania nepriznal.

Rozhodnutie právne odôvodnil podľa ust. §§ 52 ods. 1 až 3; 53 ods. 1, 4; 54 ods. 1, 2; 100; 101; 111; 558; 657 Občianskeho zákonníka, § 6 ods. 3; 23a ods. 1, 2 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa, pričom konštatoval, že žalobca si svoj nárok proti žalovaným uplatnil aj z toho titulu, že so žalovanými uzatvoril dohodu o splátkovom kalendári a uznaní dlhu a z toho, že žalovaní v tomto dokumente prehlásili, že majú vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch.

Z vykonaného dokazovania, a to z dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku vyplýva, že žalovaní uznali záväzok dňa 19.02.2009. Pohľadávka žalobcu bola premlčaná ku dňu 21.08.2007. Uznanie záväzku sa v predmetnej dohode nachádza v bode 2., ale prehlásenie o vedomosti premlčaného dlhu a jeho následkoch sa nachádza v bode 3. označenom ako forma splatenia záväzku, a to až v posledných ustanoveniach.

V danom prípade ide o predformulovaný obsah dohody a samotné uznanie dlhu je spojené s dohodou o uzavretí splátkového kalendára, pričom je možné mať pochybnosť o tom, že dlžník si bol vedomý dôsledkov uznania dlhu, najmä premlčania doby. Aj z výpovede žalovaných vyplýva, že zamestnanec žalobcu nijako nevysvetľoval žalovaným obsah dohody, prípadne či sa jedná o premlčanú pohľadávku, alebo nie. Zamestnanec žalobcu sám vyhľadal žalovaných za účelom podpisu dohody, teda iniciatíva k uzatvoreniu takejto dohody nevychádzala od spotrebiteľa.

Spotrebiteľ, ktorému išlo najmä o to, aby mohol uhradiť dlh v splátkach, keďže sociálna situácia mu nedovoľovala uhradiť dlh naraz, musel podpísať celý formulár, pričom je zrejmé aj z výpovede žalovaných, že význam obsahu formulára, ktorý podpísali, im nebol zrejmý.

Vzhľadom na takto predformulovaný obsah a okolnosti podpisu dohody možno mať pochybnosti aj o tom, že ide o skutočný prejav vôle žalovaných uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť so žalobcom dohodu o splátkach.

Vzhľadom na uvedené ako aj vzhľadom na výpoveď žalovaných o tom, že neboli poučení o tom, že pohľadávka, ktorú mali uznať, bola v čase podpisu premlčaná, súd prvého stupňa dospel k záveru, že prehlásenie žalovaných o vedomosti premlčania dlhu a jeho následkoch tak, ako bolo vykonané v dohode o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 19.02.2009 nezakladá právny následok uznania premlčaného dlhu tak, ako to vyžaduje ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka.

Žalobcom uplatnená pohľadávka bola splatná dňa 20.08.2004. Žalobca podal žalobu na súde dňa 16.08.2012, teda po uplynutí všeobecnej trojročnej premlčacej doby. Námietka premlčania vznesená žalovanými bola preto vznesená dôvodne.

Na základe uvedeného súd prvého stupňa žalobu žalobcu zamietol.

Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil súd prvého stupňa právne podľa ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, pričom konštatoval, že žalovaní, ktorí boli vo veci plne úspešní, sa zriekli práva na náhradu trov konania, preto im náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že žalovaní v 1. a 2. rade podpísali dohodu o splátkovom kalendári a uznaní záväzku čo do dôvodu a výšky a zaviazali sa splatiť svoj záväzok v splátkach uvedených v dohode. Dohoda spĺňa všetky náležitosti, ktoré zákon vyžaduje pre platnosť uznania dlhu zo strany dlžníka. V článku 3. bod 3.4 dohody je jednoznačne a zrozumiteľne uvedené, že dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Došlo k nespochybniteľnému uznaniu dlhu, pričom aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 veta druhá OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Žalovaní potvrdili svoju vedomosť o premlčaní dlhu a sami žiadali o možnosť splácať dlh v splátkach. Sami dobrovoľne podpísali dohodu.

Žalobca ďalej vytýkal prvostupňovému súdu, že sa len stotožnil s jednostranným vyjadrením žalovaných, že o premlčaní dlhu nemali vedomosť, dohodu nečítali, napriek tomu, že žalobca predložil v konaní relevantný dôkaz, že žalovaní uznali svoj záväzok voči žalobcovi. Konanie žalovaných nemožno považovať za morálne a čestné a je absurdné, aby takémuto konaniu bola súdom poskytnutá ochrana.

Na základe uvedeného žalobca žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe žalobcu v plnom rozsahu, resp. aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalobca si zároveň uplatnil nárok na náhradu trov prvostupňového konania a trov odvolacieho konania vo výške 55,19 eur.

Krajský súd v Prešove ako odvolací súd v rámci kompetencií podľa § 10 ods. 1 O. s. p. na základe podaného odvolania preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ustanovení § 212 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa

ustanovenia § 214 O.s.p. s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozhodnutia oznámil na úradnej tabuli súdu dňa 19.12.2013 a zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil. Na týchto správnych skutkových zisteniach a posúdení sa nič nezmenilo ani v štádiu odvolacieho konania. Odvolací súd sa plne stotožňuje so záverom súdu prvého stupňa, ako aj s dôvodmi tam uvedenými.

O odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd len na doplnenie uvádza:

Ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok, len ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní (§ 558 Občianskeho zákonníka).

Žalobca si v predmetnom konaní uplatňuje nárok na zaplatenie 594,30 eur s príslušenstvom, pričom právnym titulom tohto nároku je Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 19.02.2009.

K odvolacím námietkam žalobcu, že na to, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu a uznanie premlčaného práva nie je z hľadiska účinkov spojených s § 110 ods. 1 OZ viazané na vedomosť dlžníka, že uznal premlčané právo a k prerušeniu plynutia pôvodnej premlčacej doby a začatiu plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby dochádza bez ohľadu na to, či dlžník v čase uznania o premlčaní vedel alebo nie, odvolací súd konštatuje, že takúto námietku považuje v celom rozsahu za nedôvodnú, a to preto, že spôsob, akým navrhovateľ chápe právnu úpravu, obsiahnutú v ustanoveniach § 110 a § 558 Občianskeho zákonníka, odporuje zmyslu a účelu tejto právnej úpravy.

Ustanovenie § 110 Občianskeho zákonníka upravuje nepochybne inštitút premlčania a ustanovenie § 558 Občianskeho zákonníka jednu z možností zabezpečenia záväzkov.

V prípade, ak veriteľ zabezpečí svoj záväzok dohodou o uznaní dlhu (§ 558 OZ), ustanovenie § 110 OZ stanovuje dobu, v ktorej možno toto právo vykonať, pričom označenie záväzku v ust. § 558 OZ pojmom dlh a v ust. § 110 OZ pojmom právo, na tom nič nemení.

K odvolacím námietkam žalobcu, že v danom prípade žalovaní v 1. a 2. rade vedeli, že uznali premlčaný dlh, odvolací súd konštatuje, že z ustanovenia § 558 Občianskeho zákonníka jednoznačne vyplýva, že uznanie dlhu by malo zákonom predpokladaný následok len za podmienky, že ten, kto dlh uznal, vedel o tom, že dlh je premlčaný. Z vyjadrenia žalovaných však nepochybne vyplýva, že Dohodu podpísali len v dôsledku konania a informácie im neznámej osoby, ktorá ich žiadala, aby podpísali dohodu, lebo im hrozí exekútor. Dohodu nečítali a dotknutá osoba ich s obsahom dohody neoboznamovala.

Takémuto tvrdeniu žalovaných v 1. a 2. rade zodpovedá aj skutočnosť, na ktorú poukázal aj súd prvého stupňa, že obsah predmetnej Dohody bol vopred predformulovaný a vzhľadom na konkrétne okolnosti pri podpise Dohody možno mať vážne pochybnosti aj o tom, že išlo o skutočný prejav vôle žalovaných uznať dlh a nejde iba o vôľu uzavrieť dohodu o splátkach so žalobcom.

Žalobca v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a ani v rámci odvolacieho konania nijako nepreukázal, že by dlh, ktorý mal byť predmetom Dohody, bol deklarovaný žalovanými v 1. a 2. rade. Tento deklaroval iba žalobca, nie však aj samotní dlžníci.

K uvedenému odvolací súd na doplnenie uvádza, že z predmetnej Dohody a ani zo žiadneho iného dôkazu nevyplýva, že by boli žalovaným v 1. a 2. rade poskytnuté, v rámci povinnosti žalobcu postupovať v spotrebiteľských vzťahoch so všetkou odbornou starostlivosťou, dostatočne jasné a zrozumiteľné informácie o tom, čo a aký význam má premlčanie dlhu.

Vzhľadom na uvedené nemožno mať pochybnosti o tom, že v obave o možné neskoršie následky (exekúciu) žalovaní v dôsledku postupu žalobcu predmetnú Dohodu podpísali len z dôvodov, že im bola ponúknutá možnosť splácať dlh v splátkach.

Súdy vo svojich rozhodnutiach už judikovali, že síce neznalosť zákona neospravedlňuje, avšak v prípade, ak ide o spotrebiteľský právny vzťah a dodávateľ vystupuje a koná v právnom vzťahu so spotrebiteľom v rozpore so zákonom, resp. v rozpore s princípmi ochrany spotrebiteľa, opomenúc okolnosť, že podrobná znalosť právnych predpisov nemôže byť na ujmu spotrebiteľa, nemožno tomu, kto koná v rozpore s uvedeným, právo priznať.

Je nesporné, že uznať možno aj premlčaný dlh. Uznávací prejav dlžníka bude mať právne účinky len vtedy, ak dlžník vedel, že dlh je premlčaný.

Správne preto postupoval súd prvého stupňa, pokiaľ žalobu žalobcu zamietol aj pre žalovanými úspešne vznesenú námietku premlčania dlhu. Žalobcovi ako veriteľovi preto nemožno takéto právo v súlade s ustanovením § 100 ods. 1 veta tretia Občianskeho zákonníka priznať.

Preto odvolací súd rozsudok v súlade s ustanovením § 219 Občianskeho súdneho poriadku ako vecne správny potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku. Dôvodom takéhoto rozhodnutia bola skutočnosť, že žalobca v odvolacom konaní úspešný nebol. V odvolacom konaní úspešní žalovaní si náhradu trov nežiadali, preto o nich ani nebolo rozhodnuté.

Odvolací súd ešte dodáva, že z obsahu spisu navyše vyplýva, že do spisu boli žalobcom predložené dve rôzne zmluvy o pôžičke, znejúce na rôzne sumy, ktoré mali byť uzavreté dňa 24.04.2003.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.